

[Waldorff]

½ mill. palæstinensere lever i dag som en andenrangs minoritet i Israel uden reelle politiske rettigheder. 1 mill. palæstinensere lever under militær besættelse på vestbredden og i Gaza, og ca. 1,8 mill. har flygtningestatus i Egypten, Jordan og Syrien uden nogen rettigheder overhovedet. Det eneste område, hvor palæstinenserne har tilkæmpet sig rettigheder som et folk og kan føre en befrielsekamp, er i Libanon.

Men for Israel er det ikke nok at have fordrevet størstedelen af palæstinenserne eller holde dem under militær besættelse. Palæstinenserens blotte eksistens minder til stadighed om, at sionisterne uretmæssigt har tilegnet sig Palæstina og oprettet Israel. Det har sionisterne kun kunnet gøre ved at spille rollen som USA-imperialismens militære forpost i området. Derfor er der med Israels invasion i Libanon ikke alene tale om, at palæstinensiske guerillasoldater skal udslettes, men bombningerne og den totale ødelæggelse af flygtningelejren Razidieh og angrebet på Damour, hvor de overlevende fra Zel-al-Zatar-flygtningelejren bor, med fragmentationsbomber, som er leveret af USA og bl. a. anvendt af USA i Vietnam, viser, at der er tale om et brutalt folkemord.

Danmark og socialdemokratiet har hidtil kritikløst støttet Israels aggression over for det palæstinensiske folk. På baggrund af den sidste uges begivenheder spørger vi derfor regeringen, dels hvad regeringens officielle holdning er til den aktuelle invasion i Sydlibanon, dels hvordan regeringen vil arbejde for at sikre palæstinenserens nationale rettigheder.

Waldorff (VS):

Den 14. marts invaderede Israel Sydlibanon med 28.000 soldater og med noget af det mest avancerede militærudstyr, man kender. Det erklærede formål med invasionen var at udslette den palæstinensiske befrielsesbevægelse i området. Hvordan et sådant forsøg på at udslette en befrielsesbevægelse, som er et ægte udtryk for en befolknings ønsker og krav, foregår, har vi set eksempler på i USAs masseudryddelse i Vietnam. Det kan kun foregå på én måde, nemlig ved et systematisk forsøg på folkedrab.

Invasionen i Libanon er et sådant forsøg på folkedrab imod den palæstinensiske be-

folkning fra Israels side. Konkret foregår det bl. a. ved, at man angriber en by som Damour med fragmentationsbomber, som især er rettet imod civilbefolkningen. I Damour findes efter borgerkrigen bl. a. 10.000 invalider, som er blevet forfulgt af fascisterne i Libanon, og som Israel nu har påtaget sig at udrydde. Et andet eksempel er bombningen og den totale ødelæggelse af flygtningelejren Razidieh. Et tredje eksempel, som man også bør tage ind i denne forbindelse, er, at 100.000 libanesere har måttet flygte fra området og er blevet hjemløse.

Det spørgsmål, jeg retter til regeringen, er dels et principielt spørgsmål, på den måde at det drejer sig om den danske regerings stillingtagen – og helst meget klare stillingtagen – til systematisk folkedrab, dels er det et meget konkret spørgsmål rettet i forhold til Israel og Israels fortsatte undertrykkelse og udslettelse af det palæstinensiske folk.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Den danske regerings holdning til den israelske militæraktion i Sydlibanon har fundet udtryk i en udtalelse, jeg fremsatte den 15. marts, og som lyder sådan:

»Det er den danske regerings bestemte opfattelse, at hverken terrorhandlinger, som vi oplevede dem for nogle dage siden, eller anden form for magtanvendelse som den, vi nu ser gennem den omfattende israelske militæraktion i Libanon, bidrager til løsning af problemerne i Mellemøsten. Tværtimod. I den nuværende situation er det afgørende vigtigt, at ingen af stridens parter foretager handlinger, der blokerer mulighederne for en fredelig løsning. Verden venter på, at den senere tids fredsbestrebelse får en chance. På denne baggrund må de sidste dages begivenheder i Mellemøsten give anledning til dyb bekymring.«

Jeg går ud fra, at det ikke har undgået hr. Waldorffs opmærksomhed, at der i denne udtalelse tales om den omfattende israelske militæraktion, på samme måde som jeg både i radio og TV har taget afstand fra denne massive israelske militæraktion. Jeg må derfor afvise, når det i den skriftlige begrundelse siges, at vi kritikløst skulle have støttet Israel. Hvordan skulle vi i øvrigt fra dansk side kunne støtte en aktion, der hidtil har